

der har indstillet dem, er Fr. Andersen, Frk. Blicher, N. Frederiksen, Hauge, Fru Jensen, Jørgen Jensen, Prof. Nielsen, Departementschef Riis-Hansen, Prof. Birck, Skibsreder Lauritzen, Grosserer Lund, Prof. Suenson og Direktør Heilbuth. Det Medlem, som ikke har deltaget i Indstillingen, er Døcker, idet han foretrækker at beholde de gældende Bestemmelser og at afvikle dem paa sædvanlig Maade.

I Lovforslaget er optaget en ny Bestemmelse, som jeg kort skal gøre Rede for, idet den har givet Anledning til stor Uenighed indenfor Kommissionen. Fra Kommissionens Flertal modtog jeg et Forslag om, at „til Fremme af Forbrugernes Kontrol med, at Priserne paa de forskellige Varesorter er rimelige, skal Forbrugerne for de Varer, for hvilke det skønnes ønskeligt og gennemførligt uden uforholdsmæssig Ulempe, paa nærmere fastsat Maade sættes i Stand til at faa Oplysning om den virkelige Pris, til hvilken Importøren eller Fremstilleren sælger den paagældende Varesort“. Dette er altsaa en Plan om for visse Varer at indføre en Prismærkning, saaledes at den oprindelige Pris fra Fabrik eller Importør skal følge Varen videre frem, for at Forbrugeren kan være i Stand til, naar han køber Varen, at erfare, hvad det oprindelig har kostet at fremstille den. Kommissionens Flertal: Fr. Andersen, Frk. Blicher, N. Frederiksen, Hauge, Fru Jensen, Jørgen Jensen, Nielsen og Riis-Hansen mener, at Bestemmelsen vil kunne virke til at fremme Konkurrencen indenfor Detailhandelen, idet Forbrugerne derved, at de faar Lejlighed til at konstatere den oprindelige Pris, sættes i Stand til at vælge den Forretning, som sælger til den billigste Pris; der skulde altsaa dannes en Overgang til den frie Konkurrences Vilkaar, idet man understøttede den Handelsmand, som solgte med den mindst mulige Avance. Indenfor Flertallet har dog et Medlem, nemlig Jørgen Jensen, udtalt, at han ikke lægger Skjul paa, „at det er med nogen Betænkelighed, at han har tiltraadt nærværende Forslag, dels fordi Tallet paa de Varer, der vil kunne gøres til Genstand for Prismærkning, formentlig ikke vil blive overmaade stort, dels fordi Detailhandelen kan blive ubillig bedømt, hvis Prismærkning vil blive fordret for Varer, der ikke naturligt egner sig herfor.“ Denne samme Opfattelse er i stærkere Grad gjort gældende af et Mindretal. Et Mindretal, Direktør Heilbuth, har fremhævet, at det vil være gan-

ske ubilligt overfor Detailhandelen at indføre en saadan Bestemmelse, idet Publikum vilde kunne faa den Opfattelse, at det var Detailhandelen alene, som havde forøget Prisen fra den oprindelige til Salgsprisen, hvorved der vilde kunne fremkaldes Uvillie mod Detailhandlerstanden. Et andet Mindretal, Birck og Lauritzen, har ud fra andre Synspunkter anset Bestemmelsen for betænkelig. De Betænkeligheder, som saaledes er gjorte gældende baade indenfor Flertallet og af forskellige Mindretal, deler jeg. Ogsaa jeg maa anse det for sandsynligt, at en saadan Prismærkning, der tillader enhver Forbruger i en Butik at erfare den oprindelige Pris, let vil kunne give Anledning til en fuldstændig Mistydning af, hvad Handelsfortjeneste er, og til, at Uvillien retter sig mod hele Detailhandlerstanden, hvis enkelte Medlemmers Fortjeneste ofte er ringe i Sammenligning med, hvad andre indenfor Handelen og andre Stænder erhverver i Udbytte. Jeg er ikke blind for de Betragtninger, som er gjorte gældende af Flertallet, og at Regelen kunde føre til det Maal, som Flertallet tilsigter, nemlig at genskabe en virkelig Konkurrence, men jeg tror, at navnlig de urolige Tider, vi er inde i i Øjeblikket, er lidet egnede til at gøre et Forsøg af denne Art vedrørende Konstatering af, hvad Handelsavance egentlig er, hvor dens Betydning og hvor dens Fare for Samfundet ligger. Nogle af de Udveje, som forskellige Mindretal har foreslaaet, har imidlertid ikke forekommet mig tilfredsstillende, og jeg har derfor tilladt mig at bringe i Forslag en Ordning, som i ikke ringe Grad minder om den, der er indført i England gennem Loven om „Profiteering“, om Avance, og Lovforslagets og den paagældende Paragrafs Karakter er derfor ændret paa følgende Maade. Paragraffen begynder saaledes: Til Fremme af det offentlige Kontrol med, at Priserne paa de forskellige Varer er rimelige, skal de kommunale Prisreguleringskommissioner for de Varer o. s. v. sættes i Stand til at faa Oplysning om Varens virkelige Pris, og i Tilfælde, hvor Forbrugerne anser en stedsfunden Prisberegning for urimelig, kan de herover fremsætte Klage til vedkommende Prisreguleringskommission. Med andre Ord, den enkelte Forbruger stilles ikke overfor et Fænomen, som han ikke er i Stand til at bedømme, der træffes Foranstaltninger til, at en offentlig Myndighed skal kunne følge Varen paa dens Vej frem. Den offentlige Myndighed vil være i Stand til at skønne